

Република Србија

УПРАВНИ СУД

6 У 2791/15

22.10.2015. године

Београд

Управни суд, судија Љиљана Јевтић, као судија појединац, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Предузећа за телекомуникације „Телеком Србија“ АД Београд, Таковска 2, против туженог Републике Србије - Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, ради поништаја решења број 07-00-03411/2013-03 од 15.01.2015. године, у предмету слободног приступа информацијама од јавног значаја, дана 22.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Оспореним решењем наложено је тужиоцу да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема овог решења, обавести адвоката Михаила Антуновића из Београда, Рузвелтова 45, да ли поседује тражене информације, односно уговоре закључене са Академском мрежом Републике Србије-АМРС, као и уговоре закључене са надлежним Министарством Републике Србије за потребе Академске мреже Републике Србије – АМРС, те да му, уколико такве уговоре поседује, у истом року достави копију истих, с тим што ће пре достављања, заштитити податке о личности, као што су: адресни подаци, лични и матични број грађана и слично, уколико су такви подаци садржани у тим уговорима. О извршењу решења Предузеће за телекомуникацију "Телеком Србија" АД Београд ће обавестити Повереника у року од седам дана од дана пријема тог решења.

Тужилац у тужби поднетој Управном суду дана 19.02.2015. године, оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да је тужени орган погрешно применио Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја, када је тужиоца у свом акту означио као орган (јавне) власти, јер тужилац није државни орган, орган територијалне аутономије, нити орган локалне самоуправе, нити му је било којим прописом поверено вршење јавних овлашћења. Наводи да је држава власник капитала, акционар тужиоца, са власништвом нешто више од 58% акција, уписана у регистар акционара, што указује да је Република Србија власник са правима предвиђеним законом, а не Влада Републике Србије, како то тужени у образложењу оспореног решења наводи. Поред овога, према оснивачком акту

тужиоца, јасно произлази да Телеком Србија а.д. Београд не спада у обвезнике наведеног закона, јер је његов оснивач ЈП Пошта Србије Београд, а не државни орган, нити орган управе, већ јавно предузеће. Указује на досадашњу праксу Управног суда, у вези са којом се обраћао Уставном суду, као и на обраћање Поверенику број 26913/1 од 27.01.2011. године, у коме је изнео став да није орган власти са захтевом да се измени постојећа пракса. Поред овога, у великом броју случајева, тужени орган налаже тужиоцу објављивање података из домена пословања, чиме га ставља у неравноправан положај на тржишту. Са изнетих разлога, предлага да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање, као и да обавезе тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове спора, који нису опредељени.

У поступку претходног испитивања тужбе, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Према одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС", бр. 120/04...36/10), подношење захтева и остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја је управна ствар. Захтев за приступ информацијама од јавног значаја решава се применом одредби Закона о општем управном поступку, а орган власти од кога се тражи информација, против чије одлуке је дозвољено подношење жалбе, има положај првостепеног органа.

Одредбом чл. 11. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), прописано је да тужилац у управном спору може да буде физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону засновани интерес.

Одредбом чл. 26. ст. 1. тач. 4. Закона о управним споровима, прописано је да ће судија појединац решењем одбацити тужбу и ако утврди: да се управним актом који се тужбом оспорава не дира у очигледно право тужиоца или у његов на закону заснован интерес (чл. 11. ст. 1.), с тим да је ставом 2. истог члана прописано, да ако судија појединац пропусти да одбаци тужбу из разлога из става 1. овог члана, то ће учинити веће суда.

У конкретном случају, Предузеће за телекомуникације "Телеком Србија" А.Д. Београд, није странка у управном спору, јер решењем Повереника за информације од јавног значаја Републике Србије, није решавано о неком праву или на закону заснованом интересу тог предузећа, већ је решавано о дужности Предузећа "Телеком Србија" А.Д. Београд да, као надлежни орган јавне власти, поступи по захтеву странке, тражиоца информације, у смислу чл. 3., чл. 5., чл. 16. и чл. 21. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Због тога, Предузеће за телекомуникације "Телеком Србија" А.Д. Београд, нема правни интерес ни активну легитимацију за подношење тужбе у управном спору.

Ово стога што орган власти који решава по поднетом захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, против чије одлуке је дозвољено изјављивање жалбе, има процесни положај првостепеног управног органа, па у тој ствари не може истовремено да има положај странке и да буде тужилац у управном спору. То даље значи да је у конкретном случају тужба поднесена од стране неовлашћеног лица, из напред навених разлога, због чега не постоје процесно - правни услови за вођење управног спора.

Са изложеног, применом одредаба чл. 26. ст. 1. тач. 4. Закона о управним

споровима одлучено је као у диспозитиву.

С обзиром да је тужба одбачена, суд није одлучивао о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 22.10.2015. године, 6 У 2791/15

Судија
Љиљана Јевтић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења подносилац тужбе може изјавити приговор посебном већу Управног суда, у року од 8 дана од дана достављања решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС/ИО

